

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/262/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201131
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201131.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, právne zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, so sídlom Botanická 17, 842 13 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 19. júna 2014, č. 1723/2014, na odvolanie žalobcu proti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2015, č.k. 1S 141/2014-117, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2015, č.k. 1S 141/2014-117, p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Žalobca sa žalobou domáhal, aby Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte ako „prvoinštančný súd“) preskúmal zákonnosť a následne zrušil:

A. Rozhodnutie Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č.k. 1723/2014 z 19. júna 2014 (ďalej v texte ako „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný rozhodol ako odvolací orgán príslušný podľa § 58 ods. 1 správneho poriadku a podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona o potravinách vo veci odvolania účastníka konania (žalobcu) zo 7. marca 2014 tak, že Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku Rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Topoľčany č. 2014/00017, č. vet. 2014/000580 z 2. apríla 2014 (ďalej v texte ako „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“), mení takto:

„Účastník konania: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, prevádzkareň: BILLA s. r. o., filiálka 206, P. O. Hviezdoslava 2773,

955 01 Topoľčany

1. porušil povinnosť zabezpečiť skladovanie len v takých priestoroch a za takých podmienok, aby sa zachovala bezpečnosť, kvalita a biologická hodnota potravín a zabezpečiť čistotu skladovacích priestorov a manipulačného zariadenia a vykonávanie dezinfekcie, dezinfekcie a deratizácie podľa všeobecne záväzných právnych predpisov podľa § 4 ods. 1, § 10 písm. a/ b/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014, § 8 ods. 1 Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 28167/2007-OL, ktorým sa vydáva hlava Potravinového kódexu Slovenskej republiky upravujúca všeobecné požiadavky na konštrukciu, usporiadanie a vybavenie potravinárskych prevádzkarní a niektoré osobitné požiadavky na výrobu a predaj tradičných potravín a na priame dodávanie malého množstva potravín (ďalej „Výnos č. 28167/2007-OL“), Prílohy II Kapitola I ods. 2 písm. c/ a Prílohy II Kapitola IX ods. 3, 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín v platnom znení (ďalej „Nariadenie (ES) č. 852/2004“) a to tým, že dňa 14.01.2014 počas úradnej kontroly potravín v čase od 15.00 hod. do 21.15 hod. v prevádzkarni BILLA s.r.o., filiálka č. 206 P. O. Hviezdoslava 2773, 955 01 Topoľčany boli zistené závažné nedostatky v hygiene skladovania potravín:

- v priestore príjmových rámp výskyt lietajúceho vtáctva - vrabca, podlaha v tomto priestore bola lokálne znečistená trusom, zistené bolo tiež silné znečistenie podlahy pri kontajneri na „odpísané“ pečivo
- v sklade suchých potravín v blízkosti vstupu do oddelenia výroby mäsových prípravkov v regálovom systéme slúžiacom na skladovanie balených potravín, na ktorom boli v čase úradnej kontroly potravín uložené trvanlivé balené potraviny, konzervy, čaje, detská výživa, cestoviny, jedlé obilie, sterilizovaná zelenina, na podlahe pod paletami s potravinami, na paletách a v plastových prepravkách s uloženými potravinami bol zistený výskyt trusu hlodavcov. Trusom hlodavcov boli taktiež znečistené obaly potravín uložených na tomto mieste, celkovo tu bolo uskladnených 43 druhov potravín v celkovej cene 1 008,03 €. Potraviny „Pšenica potravinárska letná, 500 g“, krajina pôvodu ČR, výrobca: Natural Pack Group s.r.o., Hustopeče, dátum minimálnej trvanlivosti: 14.02.2014, LOT: 0140213026, množstvo: 9 kusov v celkovej cene: 5,31 € a cestoviny „Penne rigate, 500 g“, vyrobené v Taliansku pre BILLA s.r.o. Bratislava, dátum minimálnej trvanlivosti: 25.07.16, množstvo: 27 kusov v celkovej cene: 13,23 € boli hlodavcami poškodené, obal bol rozhrýzený a ich obsah bol rozsypaný v ich blízkosti. V monitorovacej stanicike umiestnenej v sklade pod číslom 17 bol zistený záchyt 1 ks uhynutého hlodavca. V sklade v blízkosti vstupu do oddelenia výroby mäsových prípravkov pri regálovom systéme so skladovanými potravinami boli umiestnené čistiace prostriedky, pomôcky a WAP stroj používaný v oddelení výroby mäsových prípravkov. Podlaha v tomto priestore bola znečistená. Pod regálom určenom na uloženie potravín určených na odpis boli taktiež zistené hrubé nečistoty. V sklade čistiacich a dezinfekčných prípravkov a pomôcok bola zistená znečistená podlaha, uložené znečistené predmety a textilie na regáloch.

Uvedeným konaním prevádzkovateľ naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. p/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014.

2. Ďalej porušil povinnosť na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie, vrátane internetového predaja, dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi a umiestňovať na trh označené potraviny podľa § 4 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014, § 3 ods. 1 Výhlášky Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 127/2012 Z.z. o označovaní potravín v znení neskorších predpisov (ďalej „Výhláška č. 127/2012 Z.z.“) a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15.00 hod. do 21.15 hod. v prevádzkarni BILLA s.r.o., filiálka č. 206 P. O. Hviezdoslava 2773, 955 01 Topoľčany umiestňoval na trh potravinu pod obchodným názvom „Black Forest Kirch Torte“, 500 g, made in Germany, množstvo: 1 kus v cene 6,79 € bez akéhokoľvek označenia v štátnom jazyku. Ďalej porušil povinnosť ustanovenú v § 9 ods. 1 písm. d/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014 a § 3 ods. 3 písm. d/ Výhlášky č. 127/2012 Z.z., a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15.00 hod. do 21.15 hod. v prevádzkarni BILLA s.r.o., filiálka č. 206 P. O. Hviezdoslava 2773, 955 01 Topoľčany umiestňoval na trh potravinu pod obchodným názvom „Oškvarková nátierka“, 100 g, výrobca: Partners s.r.o., Častkovce 418, spotrebujte do:01.2014, množstvo: 1 kus v cene 0,49 €, na obale ktorej bol nečitateľný deň v dátume spotreby.

Uvedeným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. f/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014.

3. Ďalej porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti podľa § 6 ods. 5 písm. d/ a § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014 a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15.00 hod. do 21.15 hod. v prevádzkarni BILLA s.r.o., filiálka č. 206 P. O. Hviezdoslava 2773, 955 01 Topoľčany umiestňoval na trh 3 druhy potravín po uplynutí dátumu spotreby (ďalej „DS“), a to :

-„, Obložený sendvič s vajcom, pečenou slaninou, vaječnou nátierkou a pórom ", 220 g, vyrobené pre BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, spotrebujte do: 13.01.2014, množstvo: 1 kus v cene 1,79 €,

-„Šunková bageta", 220 g, výrobca: Fekollini s.r.o., Sládkovičovo, spotrebujte do: 12.01.2014, množstvo: 1 kus v cene 1,69 €,

-„,Debrecínska pečienka", L 000960156221, výrobca: Kostelecké uzeniny, a.s., Kostelec, ČR, dátum spotreby: 13.01.2014, množstvo: 1,1 kg, v celkovej cene: 9,79 €, a 8 druhov potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti (ďalej „DMT“), a to:

-„,Toblerone švajčiarska mliečna čokoláda s medovo-mandľovým nugátom (10%)", 50 g, distribútor: Hatex s.r.o., 28. Pluku 19/539, CZ, Praha 10, dátum minimálnej trvanlivosti: 18.11.2013, množstvo 20 ks/l kg v celkovej cene 17,80 €,

-„,BeBe Dobré ráno - kakaové cereálne sušienky s čokoládovými kúskami", 50 g, distribútor: Kraft Foods Slovakia a.s., Bratislava, SR, minimálna trvanlivosť do: 18.12.2013, množstvo: 5 ks/0,25 kg v celkovej cene 2,25 €,

-„,Nestlé Fitnes - cereálna tyčinka s horkou čokoládou", 23,5 g, distribútor: Cereal Partners Prievidza, SR, dátum minimálnej trvanlivosti: 10.12.2013, množstvo: 6 kusov/0,141 kg v celkovej cene 2,70 €,

-„,Toma 100 % jablko - jablková šťava z koncentrátu", 1 l, distribútor: Pepsi Cola SR, Malacky, dátum minimálnej trvanlivosti: 02.01.2014, množstvo: 3 kusy/3l v celkovej cene 4,77 €,

-„,Airwaves drops - tvrdé cukríky na báze cukru s príchutou citrónu, mentolu a eukalyptu s náplňou s medom a vitamínom C", 33,5 g, distribútor: Wringley Slovakia s.r.o., Senica, dátum minimálnej trvanlivosti: 17/09/13, množstvo: 3 kusy/0,1 kg v celkovej cene:2,07 €,

-„,Lindt - zmes čokoládových bonbónov s jemnou čokoládovou náplňou - mliečna, horká, biela, oriešková (44%)", 200 g, výrobca: Lindt & Sprungli SpA Induno Olona (VA), dátum minimálnej trvanlivosti: 31.12.13, množstvo: 1 kus v cene 6,99 €,

-„,Mini-Baguette, bezgluténové mini bagety bez lepku", 150 g, výrobca: Dr.Schär AG Burgstall, Italy, dátum minimálnej trvanlivosti: 10.01.14, množstvo: 1 kus v cene 2,79 €,

-„,Nestlé Fitnes jruits - Nestlé fitnes s ovocím", 550 g, výrobca: Cereal Partners Poland Toruń-Pacifw, Poľsko, dátum minimálnej trvanlivosti: 03.01.2014, množstvo: 1 kus v cene 3,89 €.

Uvedeným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014.

4. Ďalej porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny iné ako bezpečné podľa § 6 ods. 5 písm. a/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014 a článku 14 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ Nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa stanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (ďalej „Nariadenie (ES) č. 178/2002“) a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15,00 hod.

do 21,15 hod. v prevádzkarni BILLA s.r.o., filiálka č. 206 P. O. Hviezdoslava 2773,

955 01 Topoľčany, umiestňoval na trh I druh drobného bobuľového ovocia trhového druhu "maliny", 125 g, krajina pôvodu" Maroko, množstvo: 3 kusy/0,375 kg v celkovej cene 7,47 €, nevhodné na ľudskú spotrebu z dôvodu výskytu bielej plesní na povrchu plodov. Uvedeným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a/ zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014.

V roku 2013 Regionálna veterinárna a potravinová správa Topoľčany v správnom konaní uložila účastníkovi konania pokuty za porušenie zákazu umiestňovania na trh potravín nie bezpečných v prevádzkarni: BILLA s.r.o., filiálka č. 206, P. O. Hviezdoslava 2773, 955 01 Topoľčany nasledovne:

-Rozhodnutím číslo spisu: 2012/00141 č. vet. 2013/000446 zo dňa 28.02.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2013, bola účastníkovi konania podľa § 28 ods. 4 písm. a/ zákona o potravinách uložená úhrnná pokuta 6 000,- eur, za umiestňovanie na trh 12 druhov potravín s výskytom hniloby a plesne: Figy čerstvé - plody plesnivé, mäkké; cibuľa - nahnitá plesnivá, silne zapáchajúca;

Karotka zväzky - vňat' mrkvy plesnivá, plody mäkké, zvädnuté; Baklažán - nahnitý; Cvikla praná balená v sieťových vreckách á J kg - plody nahnité a zoschnuté; Rajčiaky cherry - plody nahnité zvädnuté; Jahody balené á 500 g - mäkké nahnité; Baranie rohy balené á 500 g - mäkké nahnité; Jablko červené balené á 500 g -v balení výskyt hnilých jablák; BIO jablká balené po 4 ks - v balení 2 jablká nahnité; Jablká Rubinola balené - plody zvädnuté s hnilobou; Jablká Gala balené - plody zvädnuté s hnilobou, čo bolo zistené pri kontrole dňa 17.09.2012 a zdokumentované v Zázname o úradnej kontrole potravín č. ŠVPS SR/2012/Kn,Ch,Su,Mr/16 zo dňa 17.09.2012. V tomto rozhodnutí bola pokuta uložená aj za umiestňovanie potravín na trh po uplynutí ich dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti, za chýbajúce označenie a nevyhovujúcu hygienu v priestore príjmovej rampy a v suchom sklade.

- Rozhodnutím číslo spisu: 2013/00131 č. vet. 2013/001353 zo dňa 13.06.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.07.2013, bola uložená pokuta vo výške 3 000,- eur za umiestnenie na trh výrobku Ruská zmrzlina od Mrázika 845 ml, ktorý nebol vhodný na ľudskú spotrebu z dôvodu senzorických zmien v chuti a v konzistencii, čo bolo zistené pri kontrolách dňa 27.03.2013 a dňa 12.04.2013 a zdokumentované v Zázname o úradnej kontrole potravín č. TOPP/2013/VA/2 zo dňa 27.03.2013 a v Zázname o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. 4508/2013/DÚKP/JŠ zo dňa 12.04.2013.

- Rozhodnutím číslo spisu: 2013/00192 č. vet. 2013/002398 zo dňa 18.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2013, bola uložená pokuta vo výške 2 000,- eur za umiestňovanie na trh potravín: Hrozno biele, Ananás, Bio jahody, pre prítomnosť plesní a hniloby, čo bolo zistené pri kontrole dňa 24.06.2013 a zdokumentované v Zázname o úradnej kontrole potravín č. TO/2013/KR/43 zo dňa 24.06.2013.

Hore uvedenými rozhodnutiami bola účastníkovi konania uložená pokuta podľa § 28 ods. 4 písm. a/ zákona o potravinách za umiestňovanie na trh potravín nie bezpečných, nevhodných na ľudskú spotrebu. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 22.03.2013, 08.07.2013, 11.11.2013, preto správny orgán konštatuje, že do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti týchto rozhodnutí došlo k opätovnému porušeniu povinností, za ktoré bola účastníkovi konania uložená pokuta, čím sú splnené podmienky pre uplatnenie zvýšenej sadzby podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014.

Za to sa mu podľa § 28 ods. 4 písm. a/ v spojení s § 28 ods. 7 zákona o potravinách v znení účinnom od 01.04.2014 ukladá úhrnná pokuta vo výške 100 000,- eur, slovom: jednostotísic eur.

Uloženú pokutu je účastník konania povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na príjmový účet Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Topoľčany, vedený Štátnou pokladnicou, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: N., variabilný symbol XXXXXXXXXXXXXXXXXXX, konštantný symbol XXXX.."

a

B. rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, ktorým Regionálna veterinárna a potravinová správa Topoľčany (ďalej v texte ako „prvoinštančný správny orgán“) rozhodla ako správny orgán príslušný podľa § 21 ods. 1 písm. d/ a § 23 ods. 5 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách (ďalej v texte ako „zákon o potravinách“) tak, že:

„Účastník konania Billa s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, prevádzkár: „Billa, filiálka 206, P.O.Hviezdoslava 2773, 955 01 Topoľčany“, porušil povinnosť ustanovenú v § 10 písm. a/ a písm. b/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ten, kto skladuje potraviny a zložky na ich výrobu, je povinný zabezpečiť skladovanie len v takých priestoroch a za takých podmienok, aby sa zachovala ich bezpečnosť, kvalita a biologická hodnota a porušil povinnosť zabezpečiť čistotu skladovacích priestorov a manipulačného zariadenia a vykonávanie dezinfekcie, dezinfekcie a deratizácie podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a povinnosť ustanovenú v osobitnom predpise, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29. apríla o hygiene potravín v platnom znení (ďalej len Nariadenie (ES) č.852/2004) Príloha II, Kapitola I, ods. 1 a ods. 2 písm. c/, zmysle ktorého potravinárske priestory sa musia udržiavať v čistote a v dobrom stave údržby, usporiadanie, riešenie, konštrukcia, umiestnenie a veľkosť potravinárskych priestorov musia umožňovať správne hygienické praktiky vrátane ochrany proti kontaminácii a najmä kontrolu škodcov a Príloha II, Kapitola IX ods. 3 a 4 tohto Nariadenia, v zmysle ktorého sa potraviny musia na všetkých

stupňoch výroby, spracovania a distribúcie chrániť pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať a musia sa zaviesť primerané postupy na kontrolu škodcov a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15,00 hod. do 21,15 hod. v prevádzkovej jednotke „Billa, filiálka 206, P.O.Hviezdoslava 2773 v Topoľčanoch inšpektori vykonávajúci cieľnú úradnú kontrolu, zistili tieto nedostatky:

- v priestore príjmových rámp výskyt lietajúceho vtáctva - vrabca, podlaha v tomto priestore bola lokálne znečistená trusom, zistené bolo tiež silné znečistenie podlahy pri kontajneri na „odpísané“ pečivo
- v sklade suchých potravín v blízkosti vstupu do oddelenia výroby mäsových prípravkov v regálovom systéme slúžiacom na skladovanie balených potravín na ktorom boli v čase úradnej kontroly uložené trvanlivé balené potraviny, konzervy, čaje, detská výživa, cestoviny, jedlé obilie, sterilizovaná zelenina, na podlahe pod paletami s potravinami, na paletách a v plastových prepravkách s uloženými potravinami bol zistený výskyt trusu hlodavcov. Trusom hlodavcov boli taktiež znečistené obaly potravín uložených na tomto mieste, pričom obaly „Pšenice potravinárskej letnej, 500 g“, krajina pôvodu ČR, výrobca: Natural Pack Group s.r.o., Hustopeče, dátum minimálnej trvanlivosti: 14.02.2014, LOT: 0140213026, množstvo: 9 kusov v celkovej cene: 5,31 € a cestovín „Penne rigate, 500 g“, vyrobené v Taliansku pre BILLA s.r.o. Bratislava, dátum minimálnej trvanlivosti: 25.7.16, množstvo: 27 kusov v celkovej cene: 13,23 € boli hlodavcami poškodené a ich obsah bol rozsypaný v ich blízkosti. V monitorovacej staničke umiestnenej v sklade pod číslom 17 bol zistený záchyt 1 ks uhynutého hlodavca. V sklade v blízkosti vstupu do oddelenia výroby mäsových prípravkov pri regálovom systéme so skladovanými potravinami boli umiestnené čistiace prostriedky, pomôcky a WAP stroj používaný v oddelení výroby mäsových prípravkov. Podlaha v tomto priestore bola znečistená. Pod regálom určenom na uloženie potravín určených na odpis boli taktiež zistené hrubé nečistoty.

Uvedeným konaním účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. (2) písm. p/ zákona NR SR č.152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov.

Ďalej porušil povinnosť ustanovenú v § 9 ods. (l) zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov označiť potraviny, ktoré umiestňuje na trh v kodifikovanej podobe štátneho jazyka údajmi uvedenými v bodoch a) až o) uvedeného paragrafu a povinnosť ustanovenú v § 3 ods. (l) Vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 127/2012 z 29. marca 2012 o označovaní potravín, v zmysle ktorého, cit.: "Slovné označenie potraviny podľa odsekov 3 a 5 uvádzanej na trh sa uvádza v štátnom jazyku: Označovanie aj v iných jazykoch nie je zakázané, avšak nesmie byť prekážkou čitateľnosti údajov uvádzaných v štátnom jazyku" a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15,00 hod. do 21,15 hod. v prevádzkovej jednotke „Billa, filiálka 206, P.O.Hviezdoslava 2773 v Topoľčanoch predával potravinu pod obchodným názvom „Black Forest Kirch Torte“, 500 g, made in Germany, množstvo: 1 kus v cene 6,79 € bez akéhokoľvek označenia v štátnom jazyku.

Ďalej porušil povinnosť ustanovenú v § 9 ods. (l) písm. d/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov označiť potraviny, ktoré umiestňuje na trh dátumom spotreby, ak ide o druhy potravín podliehajúcich rýchlej skaze z mikrobiologického hľadiska v spojení s § 3 ods. (3) písm. d/ Vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 127/2012 z 29. marca 2012 o označovaní potravín, v zmysle ktorého v označení balenej potraviny musí byť uvedený dátum spotreby ak ide o potravinu podliehajúcu rýchlej skaze z mikrobiologického hľadiska a § 7 ods. (8) uvedenej vyhlášky, podľa ktorého, cit.: "Dátum spotreby potraviny sa uvádza slovami „spotrebujte do“ s uvedením dátumu alebo odkazu na príslušné miesto obalu, na ktorom je dátum uvedený. Dátum musí pozostávať najmenej z označenia dňa a mesiaca v uvedenom poradí v nekódovanej forme" a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15,00 hod. do 21,15 hod. v prevádzkovej jednotke „Billa, filiálka 206, P.O.Hviezdoslava 2773 v Topoľčanoch predával potravinu pod obchodným názvom "Oškvarková nátierka", 100 g, výrobca: Partners s.r.o., Častkovce 418, spotrebujte do:01.2014, množstvo: 1 kus v cene 0,49 €, na obale ktorej bol nečitateľný deň v dátume spotreby.

Uvedeným konaním účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu

podľa § 28 ods. (2) písm. f/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov, predpisov.

Ďalej porušil povinnosť ustanovenú v § 12 ods. (l) písm. h/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého, cit.: "Ten, kto predáva potraviny vrátane internetového predaja, nesmie predávať potraviny po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti" a porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny po uplynutom dátume spotreby alebo dátume minimálnej trvanlivosti podľa § 6 ods. (5) písm. d/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov a to tým, že dňa 14.01.2014 v čase od 15,00 hod. do 21,15 hod. v prevádzkovej jednotke: „Billa, filiálka 206, P.O.Hviezdoslava 2773 v Topoľčanoch, predával 3 druhy potravín po uplynutí dátumu spotreby (ďalej len DS), a to :

- „Obložený sendvič s vajcom, pečenou slaninou, vaječnou nátierkou a pórom", 220 g, vyrobené pre BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, spotrebujte do: 13.01.2014, množstvo: 1 kus v cene 1,79 €

-„Šunková bageta", 220 g, výrobca: Fekollini s.r.o., Sládkovičovo, spotrebujte do: 12.01.2014, množstvo: 1 kus v cene 1,69 €

-„Debrecínska pečienka", L 000960156221, výrobca: Kostelecké uzeniny, a.s., Kostelec, ČR, dátum spotreby: 13.1.2014, množstvo: 1,1 kg, v celkovej cene: 9,79 € a 8 druhov potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti (ďalej len DMT), a to:

-„Toblerone švajčiarska mliečna čokoláda s medovo-mandľovým nugátom (10%)", 50 g, distribútor: Hatex s.r.o., 28. Pluku 19/539, CZ, Praha 10, dátum minimálnej trvanlivosti: 18.11.2013, množstvo 20 ks/l kg v celkovej cene 17,80 €

-„BeBe Dobré ráno - kakaové cereálne sušienky s čokoládovými kúskami", 50 g, distribútor: Kraft Foods Slovakia a.s., Bratislava, SR, minimálna trvanlivosť do: 18.12.2013, množstvo: 5 ks/0,25 kg v celkovej cene 2,25 €,

-„Nestlé Fitnes - cereálna tyčinka s horkou čokoládou", 23,5 g, distribútor Cereal Partners Prievidza, SR, dátum minimálnej trvanlivosti: 10.12.2013, množstvo: 6 kusov/0,141 kg v celkovej cene 2,70 €

-„Toma 100 % jablko - jablková šťava z koncentrátu", 1 l, distribútor: Pepsi Cola SR, Malacky, dátum minimálnej trvanlivosti: 02.01.2014, množstvo: 3 kusy/3 l v celkovej cene 4,77 €

-„Airwaves drops - tvrdé cukríky na báze cukru s príchuťou citrónu, mentolu a eukalyptu s náplňou s medom a vitamínom C", 33,5 g, distribútor: Wringley Slovakia s.r.o., Senica, dátum minimálnej trvanlivosti: 17/09/13, množstvo: 3 kusy/0,1 kg v celkovej cene:2,07 €

-„Lindt - zmes čokoládových bombónov s jemnou čokoládovou náplňou - mliečna, horká, biela, oriešková (44%)", 200 g, výrobca: Lindt & SprungH SpA Induno Olona (VA), dátum minimálnej trvanlivosti: 31.12.13, množstvo: 1 kus v cene 6,99 €

-„Mini-Baguette, bezgluténové mini bagety bez lepku", 150 g, výrobca: Dr.Schär AG Burgstall, Italy, dátum minimálnej trvanlivosti: 10.01.14, množstvo: 1 kus v cene 2,79 €

-„Nestlé Fitnes fruits - Nestlé fitnes s ovocím", 550 g, výrobca: Cereal Partners Poland Toruft-Pacific, Poľsko, dátum minimálnej trvanlivosti: 03.01.2014, množstvo: 1 kus v cene 3,89 €.

Uvedeným konaním účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. (4) písm. i/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov.

Ďalej porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny iné ako bezpečné podľa § 6 ods. (5) písm. a/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého, cit.: "Na trh je zakázané umiestňovať potraviny iné ako bezpečné" v nadväznosti na Článok 14 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ Nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa stanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín v zmysle ktorého cit.: "Potraviny sa nesmú umiestňovať na trh, ak nie sú bezpečné. Za nebezpečné sa budú považovať potraviny, ak sú nevhodné na ľudskú spotrebu". Pri určovaní toho, či je nejaká potravina nevhodná na ľudskú spotrebu sa podľa horeuvedeného článku 14 ods.5 musí brať ohľad na to či je potravina neprijateľná pre ľudskú spotrebu podľa jej určeného použitia, a to z dôvodov kontaminácie vonkajším vplyvom alebo iným hnilobným procesom, pokazením alebo rozkladom" a to tým že dňa 14.01.2014 v čase od 15,00 hod. do 21,15 hod. v prevádzkovej jednotke „Billa, filiálka 206, P.O.Hviezdoslava 2773 v Topoľčanoch, umiestňoval na trh 1 druh drobného bobuľového ovocia trhového druhu "maliny", 125 g, krajina pôvodu" Maroko, množstvo: 3 kusy/0,375 kg v celkovej cene 7,47 €, nevhodné na ľudskú spotrebu z dôvodu výskytu

plesní na ich povrchu.

Uvedeným konaním účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. (4) písm. a/ zákona NR SR č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov.

Za to sa mu podľa § 28 ods. (4) písm. a/ zákona o potravinách účinného od 1. apríla 2014 ukladá úhrnná pokuta vo výške 100 000,- €, slovom: stotisíc eur.

Uloženú pokutu je účastník konania povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na príjmový účet Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Topoľčany, vedeného v banke: Štátna pokladnica Bratislava, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: SK XX XXXX XXXXXX XXXXXXXXXXX, konštantný symbol XXXX, variabilný symbol XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX."

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S 141/2014 z 18. júna 2015 (ďalej v texte ako „rozhodnutie prvoinštančného súdu“) zamietol prvoinštančný súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalobu z dôvodu, že postup žalovaného v konaní, ako aj rozhodnutie žalovaného bolo v súlade so zákonom. Žalobcovi v zmysle § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nepriznal právo na náhradu trov konania.

Prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že v správnom konaní bolo na základe vykonanej cielenej kontroly potravín 14. januára 2014 v prevádzkovej jednotke, ktorá bola zameraná na príjem tovaru a hygienu skladovania potravín, hygienu predaja, osobnú hygienu, označovanie, predaj potravín po dátume spotreby a dátume minimálnej trvanlivosti (ďalej v texte ako „úradná kontrola potravín“) dostatočným spôsobom preukázané, že žalobca v prevádzkovej jednotke porušil:

1. povinnosť zabezpečiť skladovanie len v takých priestoroch a za takých podmienok, aby sa zachovala bezpečnosť, kvalita a biologická hodnota potravín a zabezpečiť čistotu skladovacích priestorov a manipulačného zariadenia a vykonávanie dezinfekcie, dezinfekcie a deratizácie podľa § 4 ods. 1, § 10 písm. a/, b/ zákona o potravinách, § 8 ods. 1 Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 28167/2007-OL, ktorým sa vydáva hlava Potravinového kódexu Slovenskej republiky upravujúca všeobecné požiadavky na konštrukciu, usporiadanie a vybavenie potravinárskych prevádzkarní a niektoré osobitné požiadavky na výrobu a predaj tradičných potravín a na priame dodávanie malého množstva potravín, Prílohy II Kapitola I ods. 2 písm. c/ a Prílohy II Kapitola IX ods. 3 a 4 nariadenia o hygiene potravín.

2. povinnosť na všetkých stupňoch výroby, spracovania a distribúcie, vrátane internetového predaja, dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi a umiestňovať na trh označené potraviny podľa § 4 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona o potravinách, § 3 ods. 1 vyhlášky o označovaní potravín,

3. zákaz umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti podľa § 6 ods. 5 písm. d/ a § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách,

4. zákaz umiestňovať na trh potraviny iné ako bezpečné podľa § 6 ods. 5 písm. a/ zákona o potravinách a článku 14 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa stanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (ďalej v texte ako „nariadenie, ktorým sa stanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva“).

Podľa názoru prvoinštančného súdu žalobca svojim konaním uvedeným vyššie:

- pod bodom 1. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. p/ zákona o potravinách,

- pod bodom 2. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. f/ zákona o potravinách,

- pod bodom 3. žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách,

- pod bodom 4. žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a/ zákona o potravinách.

Prvoinštančný súd sa vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, nasledovne:

1. Žalobca namietal v žalobe porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 3 ods. 2 a § 33 ods. 1 a 2 Správneho poriadku tým, že mu žalovaný pred vydaním rozhodnutia neumožnil vyjadriť sa k

podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Prvoinštančný súd sa s námietkou žalobcu nestotožnil. Podľa prvoinštančného súdu bola žalobcovi daná možnosť v správnom konaní, aby sa pred vydaním rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu v lehote do 5 dní vyjadril k skutočnostiam zisteným pri vykonanej úradnej kontrole, aby navrhol dôkazy, prípadne navrhol doplnenie dokazovania vo veci. Žalobca sa vyjadril tiež k upovedomeniu o začatí správneho konania listom zo 17. februára 2014. Žalovaný pri odstraňovaní nedostatkov prvoinštančného správneho orgánu vychádzal z tých istých výsledkov vykonanej úradnej kontroly a výrok rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu bol zmenený v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 Správneho poriadku na základe dokazovania vykonaného ešte pred vydaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

2. Žalobca namietal v správnej žalobe porušenie práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že prvoinštančný správny orgán a žalovaný nenariadili pred vydaním rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu a rozhodnutia žalovaného ústne pojednávanie. Prvoinštančný súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, pretože správny orgán pri svojej úvahe vždy vychádza z konkrétnych okolností prípadu a nariadi ústne pojednávanie len v prípade, ak to má svoje opodstatnenie. Žalobca nemá právny nárok na nariadenie ústneho pojednávania, ak z osobitného zákona nevyplýva opak (§ 21 ods. 1 Správneho poriadku).

3. Žalobca namietal v žalobe, že kontrola kvality ovocia a zeleniny a iných vybraných poľnohospodárskych výrobkov (v tomto prípade aj malín) spadá pod kontrolu spoločnej organizácie trhov poľnohospodárskych výrobkov, ktorá je regulovaná osobitnými právnymi predpismi a je vyňatá z pôsobnosti zákona o potravinách. Prvoinštančný súd sa s námietkou žalobcu nestotožnil a uviedol, že ak sa úradnou kontrolou overuje dodržanie vymedzeného okruhu právnych predpisov, v tomto prípade predpisov upravujúcich oblasť organizácie spoločného trhu s poľnohospodárskymi výrobkami, pri výkone kontroly nie je možné postupovať spôsobom zakotveným v zákone o potravinách, ale spôsobom určeným v týchto predpisoch, v ktorých je odlišným spôsobom upravená organizácia a priebeh kontroly, požiadavky na kvalifikáciu inšpektorov, vyhotovovanú dokumentáciu a systém sankcií. V žiadnom prípade však z dikcie ustanovenia § 3 ods. 1 zákon o potravinách podľa názoru prvoinštančného súdu nie je možné vyvodiť, že ovocie a zelenina sú vyňaté z jeho pôsobnosti.

Žalobca namietal v žalobe, že k naplneniu podmienok pre uloženie pokuty podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách je potrebné porušenie viacerých povinností, teda aspoň dvoch povinností. Prvoinštančný súd sa s námietkou žalobcu nestotožnil. Podľa prvoinštančného súdu totiž ustanovenie § 28 ods. 7 zákona o potravinách má za úlohu prísnejší postih konania, ktorým dochádza k opätovnému porušeniu povinností ustanovených v § 28 ods. 4 zákona o potravinách, a preto aplikácia ustanovenia § 28 ods. 7 zákona o potravinách prichádza do úvahy aj v prípade, ak kontrolovaný subjekt v priebehu jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mu bola uložená pokuta v zmysle ustanovenia § 28 ods. 4 zákona o potravinách, opätovne poruší akúkoľvek jednu povinnosť, za porušenie ktorej mu bola už vyššie uvedená pokuta uložená.

4. Žalobca namietal v žalobe, že žalovaný nesprávne zhodnotil závažnosť, trvanie, následky uvedených nedostatkov, a preto uloženie pokutu nemožno považovať za primeranú, boli tak porušené aj jeho legitímne očakávania vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení pokuty. Prvoinštančný súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu pretože zistenia ako aj zistený prístup prevádzkovateľa (dlhodobé neriešenie závažného viditeľného problému v prevádzke) správne zohľadnil správny orgán pri určení výšky pokuty. Aj v minulosti pri ukladaní sankcií výšku pokuty ovplyvnil súbeh správnych deliktov, ale v minulosti nebolo zistené také závažné porušenie hygienických požiadaviek na predaj potravín, ako je výskyt hľadacov. Legislatívne porušenia a protiprávne konanie bolo zisťované v prevádzke aj pri predchádzajúcich kontrolách a nevedli k takej výške uloženej sankcie z čoho vyplýva, že správny orgán ich sankcionoval uložením pokút vo výškach, ktoré zrejme nemali dostatočný preventívny a výchovný vplyv. Ak správny orgán tieto porušenia sankcionoval v nižšej výške, toto opatrenie nemalo zrejme dostatočný preventívny a výchovný vplyv. Navyše v minulosti neboli ukladané pokuty za opakované protiprávne konanie, ako to bolo v tomto konaní. Pri uložení pokuty podľa názoru správneho súdu nedošlo ani k neprimeranej tvrdosti pri aplikácii zákona a práva žalobcu neboli výškou pokuty hrubým spôsobom porušené. Stanovenie výšky pokuty zohľadnilo všetky okolnosti, ktoré majú vplyv na individualizáciu uloženej sankcie, teda určenie konkrétnej výšky pokuty v rámci rozpätia ustanovenej

zákonnej sadzby tak, aby pokuta splnila svoje funkcie - represívnu, výchovnú a preventívnu.

V závere svojho rozhodnutia prvoinštančný súd skonštatoval, že kontrola dodržiavania predpisov o potravinách, ktoré sú prijaté na účely eliminácie rizika poškodenia zdravia spotrebiteľov je opodstatnená, tak ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, a že uložená pokuta vo výške 100.000,- eur je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná, ako z hľadiska represívneho, tak aj preventívneho.

II.

Proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu podal žalobca v zastúpení svojim právnym zástupcom riadne a včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte aj ako „odvolací súd“) rozhodnutie správneho súdu zmenil, a to tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu sa vyjadril žalovaný listom zo dňa 3. septembra 2015 (ďalej v texte ako „vyjadrenie k odvolaniu“) a žiadal, aby na základe ním uvedených skutočností potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu.

Žalobca v podanom odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu v úvode zrekapituloval doterajší priebeh konania a obsah rozhodnutia prvoinštančného súdu. Podľa žalobcu to, že správny súd nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať za následok zrušenie rozhodnutia žalovaného je potrebné považovať za vážne pochybenie prvoinštančného súdu, ktorý nevenoval posúdeniu veci náležitú pozornosť. Žalobca aj po preskúmaní veci správnym súdom zotrval na tom, že rozhodnutím a postupom žalovaného bol ukrátený na svojich právach podľa § 250 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa žalobcu bolo správne konanie vo veci zistenia porušenia zákona o potravinách začaté 13. februára 2014, pričom bol žalobca zároveň s upovedomením o začatí správneho konania vyzvaný, aby sa vyjadril ku skutočnostiam zisteným pri vykonaní kontroly. Žalobca sa v lehote písomne vyjadril. Prvoinštančný správny orgán však podľa žalobcu nepochopiteľne dlhšiu dobu vyčkával (pravdepodobne do nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy - od 1. apríla 2014) s vydaním rozhodnutia. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný k tomuto tvrdeniu uviedol, že 10. marca 2014 zaslal prvoinštančný správny orgán žalobcovi upovedomenie o predĺžení lehoty na rozhodnutie vo veci, nakoľko z dôvodu obstarávania podkladov a objektívneho vyhodnotenia skutkovej podstaty nebolo možné rozhodnúť v lehote 30 dní. Podľa žalovaného tak prvoinštančný správny orgán postupoval plne v súlade so zákonom.

Žalobca svoje odvolanie proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu odôvodnil nasledovne:

1. Prvoinštančný správny orgán žalobcu ukrátil na jeho právach tým, že mu neumožnil, aby sa pred vydaním prvoinštančného správneho rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Podľa žalobcu totiž z obsahu rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu vyplýva, že prvoinštančný správny orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal z dôkazov uvedených na strane 7 rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu. Medzi týmito dôkazmi sa však neuvádzajú správne spisy z predchádzajúceho obdobia, ktoré prvoinštančný správny orgán uvádza na strane 9 rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, a ktoré sa majú vzťahovať na nedodržanie požiadaviek potravinového práva žalobcom v minulosti. Tieto predchádzajúce rozhodnutia však vzal prvoinštančný správny orgán za podklad svojho rozhodnutia a dokonca z nich vychádzal pri uložení pokuty, napriek tomu, že podľa žalobcu netvorili súčasť dôkazného materiálu a neboli medzi podkladmi, z ktorých prvoinštančný správny orgán vychádzal pri svojom rozhodovaní. O ich existencii má žalobca oprávnené pochybnosti, pretože sa nikdy nespomínali, o ich použití nebol nikdy žalobca zákonne informovaný, a čo je podstatné, podľa žalobcu sa neuvádzajú ani medzi dôkaznými materiálmi, ktoré prvoinštančný správny orgán uviedol vo svojom rozhodnutí. Žalovaný k tomu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z tých istých výsledkov úradnej kontroly potravín. Žalovaný vo svojom rozhodnutí síce uviedol aj ďalšie rozhodnutia z minulosti a rozhodnutia, na základe ktorých bola potvrdená opakovanosť protiprávneho konania žalobcu do jedného roka, nešlo však

podľa žalovaného o nové skutočnosti, ale o právoplatné rozhodnutia z minulosti, ktoré boli žalobcovi známe, voči ktorým mohol podať odvolanie, a preto nebol podľa žalovaného poškodený ani ukrátený na svojich právach.

2. Prvoinštančný správny orgán pri svojom rozhodovaní nesprávne právne posúdil vec tým, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu aplikoval neúčinnú právnu normu. Podľa žalobcu táto skutočnosť vyplýva z dôvodov rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, v ktorom sa uvádza, že naplnenie znakov skutkových podstát iných správnych deliktov podľa § 28 ods. 2 písm. p/, § 28 ods. 2 písm. f/ § 28 ods. 4 písm. i/ a § 28 ods. 4 písm. a/ zákona o potravinách vyvodil prvostupňový správny orgán zo zákona o potravinách v znení účinnom do 31. marca 2014. Je preto evidentné, že prvoinštančný správny orgán vec posúdil a rozhodol podľa neúčinného právneho predpisu, a preto z jeho strany išlo o zjavne nesprávne právne posúdenie veci. Na tento postup podľa žalobcu nadviazal aj žalovaný v odvolacom správnom konaní. K uvedeným argumentom žalobcu žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu dodal, že vychádzal z platnej a účinnej právnej úpravy, konkrétne čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a § 31ab zákona o potravinách v znení účinnom od 1. apríla 2014.

3. Porovnaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovaného možno dospieť k záveru, že rozhodnutie žalovaného nemožno nazvať zmenou rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu. Podľa žalobcu pod zmenou rozhodnutia v správnom konaní treba rozumieť stav, kedy odvolací orgán rozhodne vec inak, ako správny orgán prvej inštancie. Podstatou zmeny rozhodnutia je teda vydanie rozhodnutia odvolacím orgánom, ktoré nahradí rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, ktoré bude iné, ako bolo pôvodné rozhodnutie. Len nepatrné (kozmetické) zmeny nemožno podľa žalobcu nazvať zmenou rozhodnutia správneho orgánu.

4. Žalovaný nerozhodoval v odvolacom správnom konaní len na podklade skutočností a zistení prvoinštančného správneho orgánu, ale tieto doplnil o nové skutočnosti, o ktorých žalobca nevedel. Takýto postup žalovaného je síce možný, avšak musí byť plne v súlade so Správnym poriadkom. Žalovaný ale podľa žalobcu zákonným spôsobom nepostupoval, pretože podklady k rozhodovaniu doplnil o ďalšie nové spisy a to bez toho, aby o tom informoval žalobcu. Jedná sa konkrétne o tvrdenia žalovaného v rozhodnutí žalovaného na strane 15 posledný odsek a na strane 16, kde poukázal na správne spisy z predchádzajúceho obdobia, ktoré sa majú vzťahovať na nedodržanie požiadaviek potravinového práva žalobcom v minulosti. Žalovaný k danému uviedol vo vyjadrení k odvolaniu argumentáciu pod 1. bodom tejto časti rozhodnutia odvolacieho správneho súdu.

5. Dôvody na zmenu rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu neboli podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku objektívne dané. Podľa žalobcu žalovaný nemal záujem napadnuté rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu nahradiť iným, vlastným rozhodnutím, ale nanovo vydať pôvodné rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, s istými malými zmenami a doplneniami, o ktorých si myslel, že je ich uvedenie potrebné. Chyby v postupe a rozhodovaní prvostupňového správneho orgánu však žalovaný podľa žalobcu mohol napraviť len postupom podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku. Z týchto dôvodov rozhodnutie žalovaného nemožno považovať za zákonné a zlučiteľné so Správnym poriadkom. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že keďže vychádzal vo svojom rozhodovaní z tých istých výsledkov úradnej kontroly potravín, zmenu výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu bolo možné uskutočniť výlučne na základe dokazovania vykonaného ešte pred vydaním rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, a preto postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 Správneho poriadku.

V závere podaného odvolania proti rozhodnutiu správneho súdu žalobca zdôraznil, že sa voči nemu v správnom konaní nepostupovalo zákonným spôsobom a podľa platných zásad správneho konania, keď nebol vyrozumený o všetkých skutočnostiach, ktoré sa stali podkladom pre vydanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovaného a nebolo mu umožnené sa k nim riadne vyjadriť, a týmto postupom a rozhodovaním správnych orgánov bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

III.

Odvolaciemu súdu bolo 22. marca 2017 doručené podanie žalobcu (ďalej v texte len ako „doručené podanie“), ktorým doplnil odvolaciemu súdu právnu argumentáciu k podanému odvolaniu proti

rozhodnutiu prvoinštančného súdu. V doručenom podaní žalobca zotrval na žiadosti, aby odvolací správny súd rozhodnutie správneho súdu zmenil, a to tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K doručenému podaniu zaslal odvolaciemu súdu žalovaný vyjadrenie z 10. apríla 2017 (ďalej v texte len ako „vyjadrenie k doručenému podaniu“), v ktorom zotrval na všetkých svojich argumentoch, ktoré uviedol v rozhodnutí žalovaného, vo svojom vyjadrení k správnej žalobe, ako aj vo vyjadrení k podanému odvolaniu proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu a navrhol odvolaciemu súdu aby rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil.

V doručenom podaní žalobca poukázal na nasledovné:

1. Podľa žalobcu došlo k porušeniu zásady dvojinštančnosti správneho konania tým, že žalovaný je nadriadeným a dozorným orgánom prvoinštančného správneho orgánu a teda žalovaný nielen kontroluje, ale paradoxne aj riadi činnosť prvostupňového správneho orgánu. Podľa žalobcu totiž ustanovenie § 9 ods. 2, § 53 a § 58 ods. 1 Správneho poriadku neobsahujú len požiadavku, aby o podanom odvolaní rozhodoval iný orgán, ale aj, aby odvolanie bolo spôsobilé iniciovať nezávislý a nezaujatý prieskum rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, a teda, aby nešlo len o formálne odvolanie. Na to, aby bolo možné iniciovať nezávislý a nezaujatý prieskum rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu je podľa žalobcu potrebné, aby prvoinštančný a druhoinsštančný správny orgán spolu nekomunikovali, nedávali si pokyny, inštrukcie a ani sa žiadnym spôsobom neusmerňovali, a to najmä pred vydaním rozhodnutia prvoinštančným správnym orgánom. Podľa žalobcu je preto nemysliteľné, aby sa druhoinsštančný správny orgán podieľal na výkone úradnej kontroly potravín. Ak ju však žalovaný vykonal, konal podľa žalobcu v prvom stupni a mal následne aj pokračovať v konaní a vydať prvoinštančné rozhodnutie, pričom by o odvolaní proti takémuto rozhodnutiu žalovaného malo podľa § 5 písm. c/ zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti (ďalej v texte ako „zákon o veterinárnej starostlivosti“) rozhodovať Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky. Svoje úvahy žalobca podporil Rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, sp.zn. 2Asf 143/2014 z 29. júla 2006, Nálezom Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. IV. ÚS 493/06 z 16. mája 2007 a Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 5S 114/2016. V závere svojej argumentácie žalobca dodal, že zo zákona o potravinách, ani zo Správneho poriadku nevyplýva oprávnenie žalovaného po vykonaní kontroly postúpiť konanie na príslušnú regionálnu veterinárnu a potravinovú správu, ktorá by následne pokračovala v začatom konaní a vydala prvoinštančné rozhodnutie.

Na uvedené reagoval žalovaný vo vyjadrení k doručenému podaniu tým, že o odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu objektívne, rešpektujúc všetky zásady správneho konania, predovšetkým zásadu zákonnosti, rozhodoval žalovaný, ako druhoinsštančný správny orgán. Žalobcovi bolo podľa žalovaného poskytnuté reálne právo na odvolanie, ktoré aj využil a podklady pre rozhodnutie v druhej inštancii pripravoval zamestnanec, ktorý bol nezávislý, o prípade v čase odvolania nemal žiadne informácie, nezúčastnil sa úradnej kontroly potravín, vo veci nevydával žiadne usmernenia pre prvoinštančný správny orgán a v žiadnom prípade preto nedošlo k porušeniu zásady dvojinštančnosti konania. V danom prípade bola síce podľa žalovaného úradná kontrola potravín vykonaná aj dvomi inšpektormi žalovaného, ktorí však v žiadnom prípade neprišli do styku s rozhodovaním vo veci v druhej inštancii. Výsledky vykonanej úradnej kontroly potravín boli v takejto podobe postúpené vecne a miestnej príslušnému prvoinštančnému správnemu orgánu bez akéhokoľvek právneho posúdenia alebo vysloveného názoru, pokynu postupovým listom. Postupový list však nedáva podľa žalovaného priamu inštrukciu prvoinštančnému správnemu orgánu, postupuje mu len objektívne zistené skutočnosti pri vykonanej úradnej kontrole potravín. Od postupového listu nezávisí ani skutočnosť, či správne konanie v danej veci začaté bude alebo nie. Ak boli pri úradnej kontrole potravín objektívne zistené skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že došlo k porušeniu povinností podľa zákona o potravinách alebo osobitných právnych predpisov, priamo zákon nariaďuje správnemu orgánu konať a rozhodnúť o uložení sankcie. Svoje tvrdenia žalovaný podporil Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 11S 12/2012 z 9. októbra 2012 a taktiež Vnútorňou smernicou pre postup pri podozrení na vznik konfliktu záujmov č. 1100/2014 z 1. apríla 2014 žalovaného. V závere svojej argumentácie žalovaný zdôraznil, že k porušeniu

dvojinštančnosti nedochádza aj z toho dôvodu, že samotný výkon úradnej kontroly je len procesným úkonom pred možným začatím správneho konania v prípade, že pri úradnej kontrole potravín bolo zistené porušenie právnych predpisov. Nejde teda o úkony v rámci správneho konania, ale ide o úkony pred možným začatím správneho konania.

2. Podľa žalobcu sú zhromaždené dôkazy a výkon úradnej kontroly nepreskúmateľné. Žalobca v doručenom podaní namietal to, že úradná kontrola potravín sa uskutočnila bez prítomnosti zástupcu žalobcu, ktorý bol oprávnený konať v jeho mene, či už z titulu členstva v štatutárnom orgáne alebo z titulu udelenia plnomocenstva. Inšpektori tak podľa žalobcu mali vstúpiť do prevádzky bez povolenia, ako aj bez vedomia osoby oprávnenej konať za žalobcu, pričom si od žiadneho zamestnanca žalobcu nevyžiadali predloženie plnomocenstva alebo iného poverenia. Inšpektori zároveň vykonali úradnú kontrolu potravín bez toho, aby ich sprevádzal akýkoľvek poverený zamestnanec žalobcu. Záznam o úradnej kontrole potravín č. ŠVPS SR/2014/Ch,Kn,Su,Mr/2 z 14. januára 2014 (ďalej v texte ako „záznam o úradnej kontrole potravín“) podpísal zástupca vedúceho prevádzkovej jednotky, ktorý nebol podľa žalobcu oprávnený konať v jeho mene. Žalobcovi tak bola odňatá možnosť konať a vzniesť námietky voči zisteniam počas výkonu úradnej kontroly potravín. Žalobca preto považuje výkon úradnej kontroly potravín bez prítomnosti štatutárneho zástupcu alebo splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorý by sa mohol kvalifikovane vyjadriť ku všetkým zisteniam, postupom a metódam kontroly za nezákonný. Žalobca v doručenom podaní taktiež namietal, že záznam o úradnej kontrole potravín neobsahuje dostatočné opísanie skutočností o priebehu úradnej kontroly potravín. Žalovaný sa v zázname o úradnej kontrole potravín podľa žalobcu vyjadruje k jednotlivým porušeniam len okrajovo, pričom z neho nie je zrejmé, čo všetko inšpektori žalovaného kontrolovali, ako kontrola prebiehala, ani to, aké metódy boli počas kontroly použité pri zistení údajných porušení. V zázname o úradnej kontrole potravín podľa žalobcu rovnako absentuje ktorý kontrolovaný tovar bol bez nedostatkov, alebo či žalobca používal zariadenia, ktoré spĺňali zákonom stanovené požiadavky. Žalobca tiež upozornil na formálne nedostatky záznamu o úradnej kontrole potravín, spočívajúce predovšetkým v nedostatočnej žurnalizácii, a že súčasťou záznamu o úradnej kontrole potravín neboli zažurnalizované fotografie údajne vyhotovené žalovaným pri úradnej kontrole potravín.

Na uvedené reagoval žalovaný vo vyjadrení k doručenému podaniu tým, že úradná kontrola potravín je presne definovaný proces, ktorého cieľom je zistiť, či kontrolovaný subjekt plní povinnosti určené zákonom. Výsledky tohto procesu je príslušný orgán povinný zaznamenať spôsobom a vo forme určeným v osobitnom predpise a oboznámiť s nimi prevádzkovateľa, ktorý má možnosť zaujať stanovisko k jednotlivým zisteniam, prípadne podať vysvetlenie, informácie. K uvedenému záznamu o úradnej kontrole potravín sa v časti V. vyjadril zodpovedný zamestnanec žalobcu, prítomný pri úradnej kontrole potravín, a to zástupca vedúceho prevádzkovej jednotky a záznam o úradnej kontrole potravín potvrdil svojim podpisom a odtlačkom pečiatky, pričom neboli podané žiadne námietky. Podľa žalovaného tak záznam o úradnej kontrole potravín spĺňa všetky formálne a obsahové náležitosti. K námietke žalobcu ohľadom nesprávnej žurnalizácie záznamu o úradnej kontrole potravín žalovaný uviedol, že strany boli chronologicky usporiadané a očíslované a v ľavom hornom rohu boli strany spojené „zošívачkou“. Žalovaný konštatuje, že dostatočným podkladom pre vydanie rozhodnutia bol uvedený záznam o úradnej kontrole potravín a nie fotodokumentácia, ktorá je len podporou popísaných zistení a samotná nemôže byť podkladom pre vydanie rozhodnutia. Vo vzťahu k námietke, že inšpektori mali vstúpiť do prevádzky bez povolenia, ako aj bez vedomia osoby oprávnenej konať za žalobcu žalovaný uviedol, že na začiatku úradnej kontroly sa inšpektori preukázali preukazmi a povereniami tak, ako je to zachytené v zázname o úradnej kontrole potravín, z ktorého jednoznačne vyplýva, že kontrola bola vykonaná s vedomím a za prítomnosti zamestnanca žalobcu v pozícii zástupcu vedúceho prevádzkovej jednotky. Inšpektori vykonávali podľa žalovaného úradnú kontrolu potravín len v častiach prevádzkovej jednotky, ktoré súvisia s manipuláciou s potravinami a ich umiestňovaním na trh, nie v súkromných priestoroch. Zamestnanci žalobcu počas úradnej kontroly potravín s inšpektormi riadne spolupracovali a k nahliadnutiu predložili všetku požadovanú dokumentáciu. Nič nebránilo, aby pri akomkoľvek úkone inšpektora bol prítomný zároveň aj zamestnanec žalobcu. Zo žiadneho zákonného ustanovenia však podľa žalovaného nevyplýva povinnosť inšpektorov zabezpečiť pri úradnej kontrole potravín prítomnosť štatutárneho orgánu žalobcu.

3. Podľa žalobcu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že vo veci nerozhodoval nezaujatý subjekt, ale subjekt zhodný s tým, ktorý vykonal úradnú kontrolu potravín a zároveň, že žalovaný mal podľa žalobcu použiť nezákonný dôkaz. Svoje tvrdenia oprel žalobca o Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 2S 245/2014 z 25. marca 2015. Na uvedené reagoval žalovaný vo vyjadrení k doručenému podaniu vo všeobecnosti tým, že k porušeniu práva na práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd žalovaným ani prvoinštančným správny orgánom nedošlo a poukázal na svoje vyjadrenia.

4. Podľa žalobcu došlo k porušeniu práva na ochranu súkromia podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa žalobcu sa právo na ochranu súkromia neaplikuje na právnické osoby v celej šírke, avšak i právnické osoby sú nositeľmi práva na nedotknuteľnosť obydlia - podnikateľských priestorov. Z čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa žalobcu vyplýva, že štátne orgány nesmú zasahovať do práva na ochranu súkromia akýmkoľvek svojvoľným a nekontrolovateľným spôsobom s výnimkou podľa čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Európsky súd pre ľudské práva podľa žalobcu špecifikoval túto výnimku tak, že správny orgán môže v rámci výkonu svojej právomoci zasiahnuť do práva na ochranu obydlia právnickej osoby, len ak je tento zásah v súlade so zákonom, sleduje legitímny cieľ a je nevyhnutný v demokratickej spoločnosti. Podľa žalobcu vykonaná úradná kontrola potravín nebola nevyhnutná v demokratickej spoločnosti, a preto podmienky na zásah správneho orgánu do práva na ochranu obydlia právnickej osoby neboli splnené. Na podporu svojich tvrdení uviedol žalobca Rozhodnutie vo veci Sociétés Colas Est a iní proti Francúzsku zo 16. apríla 2002 a nasledujúce (sťažnosť č. 37971/97). Na záver žalobca dodal, že v prípade úradnej kontroly potravín nebola splnená v zmysle rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva ani požiadavka, aby príkaz na vykonanie kontroly vydal sudca, respektíve iný nezávislý orgán. Zároveň podľa žalobcu počas výkonu úradnej kontroly potravín nebola prítomná žiadna nezávislá osoba, ktorá by kontrolovala zákonný priebeh kontroly, a teda by kontrolovala inšpektorov, ako aj ich postup pri kontrole, ako aj to, či neporušili pravidlá vzťahujúce sa na výkon kontroly, prípadne práva, ktoré chránia žalobcu. Podľa žalobcu, pritom táto kontrola predstavovala rozsiahly zásah, ktorý trval cca 6 hodín, počas ktorých bolo aj napriek nedostatočnému záznamu o úradnej kontrole potravín prekontrolované nespočetné množstvo tovaru. V dôsledku všetkého uvedeného považuje žalobca vykonanú úradnú kontrolu potravín za nezákonnú a preto jej výsledok nemôže byť použitý v konaní ako dôkaz.

Na uvedené reagoval žalovaný vo vyjadrení k doručenému podaniu tým, že mu prislúcha zo zákona právo vykonávať úradné kontroly potravín bez predchádzajúceho ohlásenia, bez akéhokoľvek povolenia a súhlasu ďalšieho orgánu, s vymedzeným oprávnením kontrolórov vstupovať v prevádzkovom čase aj mimo neho do priestorov, v ktorých sa preukázateľne zdržiavajú osoby, v ktorých sa potraviny vyrábajú, manipuluje sa s nimi alebo sa umiestňujú na trh. Podľa žalovaného rovnako prevádzkovú jednotku, v ktorej sa umiestňujú na trh potraviny, nemožno považovať za obydlie s garantovanou ochranou súkromia a nedotknuteľnosti, čo by bolo v tomto prípade v rozpore so záujmom ochrany zdravia ľudí a ochrany spotrebiteľa na trhu potravín. Navyše tiež podľa žalovaného z charakteru vykonávanej činnosti vyplýva, že predaj potravín nie je možné vykonávať bez toho, aby do prevádzkovej jednotky nemali prístup spotrebiteľia. Zásah prvostupňového správneho orgánu (vykonaná úradná kontrola potravín) bol podľa žalovaného v súlade s právom, sledoval legitímny cieľ a bol nevyhnutný v demokratickej spoločnosti. Podľa žalovaného nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bolo porušené jeho právo na nedotknuteľnosť obydlia, keďže takéto právo právnickej osobe ani neprislúcha. Úradné kontroly potravín sa vždy vykonávajú podľa žalobcu neohlásene a s cieľom ochrany života zdravia ľudí a zvierat a vždy v súlade so zákonom. Žalovaný ani prvostupňový správny orgán pri vykonávanej úradnej kontrole potravín svojimi aktivitami nijako nezasahovali do súkromnej sféry žalobcu ale vykonávali len kontrolu potravín.

VI.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť

rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok nadobudol účinnosť 1. júla 2016. Podľa § 492 ods. 2 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom v podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) a po neverejnej porade senátu dospel pri aplikácii § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku k záveru, že žalobcom podané odvolanie nie je dôvodné, a preto Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2015, č.k. 1S 141/2014-117, potvrdil.

K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd zdôrazňuje, že zákon o potravinách upravuje organizáciu, pôsobnosť a právomoc orgánov úradnej kontroly potravín podľa osobitných predpisov § 1 ods. 1 písm. c/ zákona č. 152/1995 Z.z. odkazuje na nariadenie (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktoré stanovuje všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovuje postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín, vzťahuje sa na všetky etapy výroby, spracovania a distribúcie potravín (kapitola II. článok 4 bod 1 uvedeného nariadenia). Táto právna úprava platila aj v čase kontroly u žalobcu.

V kapitole II. oddiel 4 článku 14 bod 2 nariadenie definuje nebezpečné potraviny ako tie, ktoré sú zdraviu škodlivé a nevhodné pre ľudskú spotrebu. V 18 ods. 1 písm. a/ zákona o potravinách zákonodarca upravil, že úradná kontrola potravín sa vykonáva na všetkých stupňoch výroby, spracovania potravín a ich distribúcie. V § 21 zákona o potravinách vymedzil organizáciu úradnej kontroly potravín, keď upravil, že orgánmi štátnej správy vo veciach úradnej kontroly potravín sú Štátna veterinárna a potravinová správa a regionálne veterinárne a potravinové správy, s odkazom na ustanovenie § 6 zákona o veterinárnej starostlivosti. V § 6 zákona o veterinárnej starostlivosti zákonodarca upravil kompetencie regionálnej veterinárnej a potravinovej správy (§ 8 zákona o veterinárnej starostlivosti) a štátnej veterinárnej a potravinovej správy (§ 6 zákona o veterinárnej starostlivosti).

Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ zákona o veterinárnej starostlivosti v znení účinnom v čase kontroly a rozhodovania bola právomoc Štátnej veterinárnej a potravinovej správy rozhodovať v druhej inštancii vo veciach, o ktorých v prvej inštancii rozhoduje regionálna veterinárna a potravinová správa. Z právomoci regionálnej a potravinovej správy vyplýva oprávnenie ukladať pokuty (§ 8 ods. 3 písm. d/ zákona o veterinárnej starostlivosti) s poukazom na § 23 ods. 1 a 5 zákona o potravinách. Táto právomoc vyplývala žalovanému a prvoinštančnému správneho orgánu z právnej úpravy účinnej v čase konania a rozhodovania žalovaného a prvoinštančného správneho orgánu, ako aj v čase vykonávania úradnej kontroly potravín.

Z ustanovenia § 8 ods. 3 písm. d/ zákona o veterinárnej starostlivosti v znení účinnom v čase konania a rozhodovania prvoinštančného správneho orgánu a žalovaného vyplýva právomoc regionálnej

veterinárnej a potravinovej správy ako prvoinštančného správneho orgánu ukladať pokuty podľa § 28 zákona o potravinách vo väzbe na úpravu § 21 a § 23 ods. 1 a 5 zákona o potravinách v znení účinnom v čase konania a rozhodovania žalovaného a prvoinštančného správneho orgánu.

Právomoc žalovaného ako druhoinsančného správneho orgánu vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 2 písm. c/ zákona o veterinárnej starostlivosti, vo väzbe na právnu úpravu § 21 písm. c/ zákona o potravinách, § 23 ods. 1 a 5 zákona o potravinách, ako aj znenie § 8 zákona o veterinárnej starostlivosti, keď explicitne nevyplýva právomoc ukladať pokuty, len právomoc rozhodovať v druhej inštancii o veciach, v ktorých v prvej inštancii rozhodovala regionálna veterinárna a potravinová správa.

Podľa odvolacieho súdu bola daná právomoc prvoinsančného správneho orgánu a následne žalovaného ako druhoinsančného správneho orgánu, konať a rozhodovať vo veci uloženia pokuty podľa zákona o potravinách a nemohlo dôjsť k porušeniu zásady dvojinštančnosti konania a nenastala situácia, že by v prejednávanej veci rozhodovali orgány, ktorým na to nebola daná právomoc, tak ako žalobca namietal v doplnení dôvodov odvolania.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalobcu o nezákonnosti kontroly, keď právomoc k výkonu úradnej kontroly potravín, pri kontrole povinnosti, pri výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trh, vyplýva pre žalovaného z ustanovenia § 18 ods. 1 a 2, § 21 písm. c/ a § 23 ods. 1 zákona o potravinách v znení účinnom v čase výkonu kontroly, ako aj z Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (ďalej ako „nariadenie č. 882/2004“), keď podľa odvolacieho súdu, ustanovenie § 1 ods. 3 zákona o potravinách vylučuje aplikáciu nariadenia č. 882/2004 len na vykonávanie úradných kontrol na overovania dodržiavania predpisov o organizovaní spoločného trhu s poľnohospodárskymi výrobkami. Z článku 1 bod 1 nariadenia č. 882/2004, ktoré nie je z aplikácie zákona o potravinách vylúčené, je zrejmé, že úradná kontrola podľa nariadenia č. 882/2004 je vykonaná aj na zaručenie spravodlivých postupov v oblasti obchodu s krmivami a potravinami a ochrana záujmov spotrebiteľov vrátane označovania krmív a potravín a iných foriem informácií pre spotrebiteľa (článok 1 bod 1 písm. b/ nariadenia č. 882/2004). Ani z iných ustanovení nariadenia č. 882/2004 nevyplýva, že nariadenie č. 882/2004 nie je možné aplikovať v postupe podľa zákona o potravinách.

Nariadenie 882/2004 prenecháva národným vládam úpravu orgánov a ich kompetenciu, pri úradných kontrolách. Zákon č. 152/1995 Z.z. právomoc vykonávať úradné kontroly potravín delegoval na orgány vymedzené v § 21 zákona č. 152/1995 Z.z.. Orgány, ktoré sú kompetentné vykonávať úradnú kontrolu potravín sú Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky a jednotlivé regionálne veterinárne a potravinové správy. Úradná kontrola je vykonávaná prostredníctvom zamestnancov - kontrolórov - inšpektorov.

Zákon č. 39/2007 Z.z. v § 6 ods. 3 písm. a/, v zákone č. 152/1995 Z.z. v § 18 ods. 1, 2, § 21 ods. 1 písm. d/, § 23 upravuje, že kontrolu potravín sú kompetentní vykonávať regionálna a veterinárna a potravinová správa, za ktorú konajú jej jednotliví zamestnanci - inšpektori.

V prejednávanej veci kontrolu vykonali dvaja kontrolóri regionálnej a potravinovej správy (Trenčín, Topoľčany) a dvaja kontrolóri zo Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR, ktorí sú v Protokole o úradnej kontrole zo dňa 14.01.2014 označení menom, priezviskom, funkciou a číslom služobného preukazu. Títo inšpektori aj fyzicky protokol o kontrole podpísali. Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky bola kompetentná poveriť vykonaním kontroly aj kontrolóra z inej regionálnej správy mimo kontrolovanej prevádzky a mala kompetenciu kontrolovať regionálne veterinárne a potravinové správy a ich kontrolórov (§ 6 ods. 2 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z.). Pokiaľ kontrolu vykonávali dvaja kontrolóri regionálnej veterinárnej a potravinovej správy, tak kontrola bola vykonávaná konkrétnymi kontrolórmí, a nie Regionálnou veterinárnou a potravinovou správou, ako orgánom spolu s kontrolórmí Štátnej veterinárnej a potravinovej správy. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že v Zázname o úradnej kontrole sa nachádza hlavička Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky, Bratislava, keď v Zázname o úradnej kontrole je na strane 7

vymedzené, ktorí konkrétni kontrolóri - inšpektori kontrolu vykonali.

Žalobca hodnovernosť záverov uvedených v zázname o úradnej kontrole nespochybnil, nespochybnil skutkové závery, ktoré boli východiskom pre konanie a rozhodovanie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu. Odvolací súd vyhodnotil námietku žalobcu o nezákonnosti kontroly za nedôvodnú a účelovú, keď táto námietka nijakým spôsobom nespochybňuje skutkové zistenia kontrolórov (konkrétne porušenia povinností žalobcu na konkrétnom skutkovom základe), ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

K námietke žalobcu ohľadne postupu správnych orgánov pred vydaním rozhodnutia, keď žalobca poukazoval, že predchádzajúce právoplatné rozhodnutia, ktoré uvádza ako podklad pre prvoinštančné rozhodnutie pri uložení pokuty, podľa právnej úpravy účinnej od 1. apríla 2014, netvorili súčasť dôkazného materiálu a neboli podkladom pre vydanie prvoinštančného rozhodnutia, v dôsledku čoho správne orgány porušili právo žalobcu upravené v § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď k týmto podkladom sa žalobca, pred vydaním rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, nemohol vyjadriť, odvolací súd konštatuje, že táto odvolacia námietka absentuje v obsahu žalobných bodov podanej žaloby.

Odvolací súd zhodne s názorom prvoinštančného súdu konštatuje, že nezistil chybenia v postupe správnych orgánov, pred vydaním rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu a rozhodnutia žalovaného. K tejto konkrétnej námietke uvádza, že i keď nebola uvedená ako obsah žalobných bodov, skutočností, z ktorých prvoinštančný správny orgán ako aj žalovaný vychádzali pri uložení pokuty (existencia právoplatných správnych rozhodnutí o uložení pokút žalobcovi) musela byť žalobcovi známa, keďže bol účastníkom týchto konaní a tieto rozhodnutia mu boli doručené. Preto nebolo potrebné, aby správne orgány žalobcu s týmito listinnými dôkazmi oboznamovali, keď žalobca musel legitímne očakávať, že môže (za splnenie zákonných podmienok) správny orgán na obsah týchto právoplatných správnych rozhodnutí prihliadať, a to najmä v prípade ďalšieho porušenia povinností žalobcu. Navyiac odvolací súd konštatuje, že listinné dôkazy - správne rozhodnutia, nie sú súčasťou predloženého administratívneho spisu, jedná sa však o nesporne zistené skutočnosti, známe správne orgánu z úradnej činnosti, ktoré sú známe žalobcovi a žalobcom nespochybnené. Odvolací súd nezistil ani vo vzťahu k tejto námietke žalobcu jej dôvodnosť, navyiac, keď tento odvolací dôvod nebol obsiahnutý v žalobných bodoch v podanej žalobe. Preto aj z tohto dôvodu táto odvolacia námietka nemôže spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

K tvrdeniu, že prvoinštančný správny orgán aplikoval v správnom konaní neúčinnú právnu normu (zákonné ustanovenia účinné do 31. marca 2014) a nemohlo dôjsť k náprave tohto pochybenia žalovaným v konaní a rozhodnutí podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, odvolací súd uvádza, že podľa § 31ab zákona č. 152/1995 Z.z., prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. apríla 2014, konania začaté a právoplatne neskončené do 31. marca 2014 sa dokončia podľa zákona účinného od 1. apríla 2014. V súlade s týmto ustanovením žalovaný aj rozhodol, keď konanie správnych orgánov v ustanovenom postupe tvorí jeden celok. Navyiac odvolací súd zdôrazňuje, že právna úprava aplikovaná v čase rozhodovania prvostupňového správneho orgánu a žalovaného, bola obsahovo totožná.

Odvolací súd porovnával skutkové vety vo výroku rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu s formuláciou skutkovej vety, ako aj právnych predpisov uvedených vo výroku rozhodnutia žalovaného a konštatuje ich zhodu. Žalovaný navyiac pri skutku označenom v rozhodnutí žalovaného, vo výroku pod bodom 1 uvádza porušenie § 4 ods. 1 zákona o potravinách a § 8 ods. 1 Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 28167/2007-OL, ktorým sa vydáva hlava Potravinového kódexu Slovenskej republiky upravujúca všeobecné požiadavky na konštrukciu, usporiadanie a vybavenie potravinárskych prevádzkarní a niektoré osobitné požiadavky na výrobu a predaj tradičných potravín a na priame dodávanie malého množstva potravín. V skutku 2 žalovaný uviedol slovné spojenie „umiestnenie potravín na trhu“ prvoinštančný správny orgán použil slovné spojenie „predával potraviny“. Žalovaný v úprave, ktorú použil vo formulovaní výroku rozhodnutia, len spresnil znenie skutkovej vety v súlade s právnou úpravou, keď v slovnom spojení „umiestnenie na trhu“ je obsiahnuté aj „ponúkanie tovaru potravín na predaj“ s poukazom na článok 3 bod 8 nariadenia, ktorým sa stanovujú všeobecné zásady a požiadavky

potravinového práva, v dôsledku čoho len upravil skutkovú vetu v súlade so skutkovou podstavou deliktu podľa § 28 ods. 2 a 4 zákona o potravinách. V tomto postupe žalovaného odvolací súd nezistil nezákonnosť.

Odvolací súd nezistil, že by v postupe žalovaného, ktorý v konaní zvolil, formuláciou výroku, prekročil rámec vymedzený v § 59 ods. 1 Správneho poriadku, keď čiastočne k zmene rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu došlo (upresnení skutkovej vety „umiestnil na trh potravínu“) a navyše žalovaný pri skutku 1 a 2, tak ako ich formuloval vo výroku rozhodnutia, konštatoval, že žalobca porušil § 4 ods. 1 zákona o potravinách vo väzbe na § 10 písm. a/ a b/ (ktoré obsahovalo aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu), respektíve § 9 ods. 1 zákona o potravinách, ktoré aj prvoinštančný správny orgán vo výroku vo vzťahu k uvedeným skutkom uviedol, keď navyše právna úprava § 4 ods. 1 zákona o potravinách neupravuje konkrétnu povinnosť, ktorú mal žalobca porušiť, konkrétne povinnosti, ktoré pri skutku 1 a 2 mal žalobca porušiť sú upravené v § 9 a § 10 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách.

Čo sa týka výroku rozhodnutia žalovaného v bode 4, v ktorom žalovaný uvádza právoplatné rozhodnutia o uložení pokuty žalobcovi, túto časť považoval, vo vzťahu k výroku rozhodnutia žalovaného, odvolací súd za nadbytočnú, ktorá však nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, keď bolo postačujúce, uvedené skutočnosti uviesť v dôvodoch rozhodnutia žalovaného, avšak tento postup žalovaného nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ žalobca v doplnení odvolania tvrdil, že úradná kontrola potravín bola vykonávaná bez prítomnosti žalobcu, resp. jeho zástupcu a je nezákonná z dôvodu, že k zisteniam, k postupom a k metódam úradnej kontroly potravín nemohol vyjadriť a považoval obsah záznamu o výkone úradnej kontroly potravín za nedostatočne konkrétny, ktorým nebol spoľahlivo zistený skutkový stav, a ktorý neobsahuje prílohy, nie je žurnalizovaný a podľa žalobcu, nie je možné z neho identifikovať priebeh kontroly, odvolací súd zdôrazňuje, že tieto námietky neuviedol žalobca v žalobe, ani v riadne a včas podanom odvolaní. Z tohto dôvodu nie je možné na ne prihliadať.

Navyše žalobca v zázname o úradnej kontrole potravín uviedol, že voči jeho obsahu, úplnosti, nič nenamietal. Napriek absencii tohto žalobného bodu a riadne a včas podaného odvolacieho dôvodu, odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu konštatuje, že záznam o úradnej kontrole potravín je zrozumiteľný, z jeho obsahu sú zrejmé pochybenia žalobcu, obsahuje v časti V. podpis zástupcu žalobcu pri kontrole, možnosť jeho vyjadrenia, ktoré žalobca nevyužil. Z obsahu záznamu o úradnej kontrole potravín je zřejmé, že sa žalobca prostredníctvom vedúceho prevádzky, v ktorej bola vykonávaná úradná kontrola potravín, s jeho obsahom oboznámil, ako aj s prílohami k nemu, mal sa možnosť ku kontrolovaným zisteniam vyjadriť, čo však napokon v podaní zo 17. januára 2014 vo vyjadrení urobil, v ktorom konštatoval, že akceptuje výkon kontroly, kontrolné zistenia a uložené opatrenia a tieto nerozporuje. Aj z dôvodu, že tieto námietky neboli podané riadne a včas, odvolací súd na tieto argumenty žalobcu neprihliadol.

Žalobca namietal, že pri výkone úradnej kontroly potravín došlo k porušeniu jeho práva na ochranu súkromia podľa článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej v texte ako „dohovor“). Článok 8 dohovoru zakotvuje právo na rešpektovanie rodinného a súkromného života (korešponduje s článkom 11 Listiny základných práv a slobôd a s článkom 21 Ústavy Slovenskej republiky), pričom sa jedná o právo, ktoré nie je absolútne (článok 8 ods. 2 dohovoru a článok 15 dohovoru), možno ho obmedziť. Zo znenia článku 8 dohovoru ďalej vyplýva, že sú ním chránené štyri súvisiace záujmy - súkromie, rodinný život, obydlie a korešpondencia. Žalobca namietal zásah žalovaného (štátu) do jeho obydľia - podnikateľských priestorov.

Európsky súd pre ľudské práva (ďalej v texte ako „európsky súd“) definoval vo svojej rozhodovacej činnosti pojem obydlie ako miesto, fyzicky vymedzené územie, kde sa rozvíja súkromný a rodinný život (Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Giacomelli proti Taliansku z 2. novembra 2006, sťažnosť č. 59909/00). Vnímanie pojmu obydlie vo vzťahu k rozvíjaniu súkromného a rodinného života je v zmysle rozhodovacej činnosti európskeho súdu vedúcim princípom pri jeho výklade v súvislosti s

aplikáciou článku 8 dohovoru (KRATOCHVÍL, J. In: KMEC, J., KOSAŘ, D., KRATOCHVÍL, J., BOBEK, M. *Europská úmluva o lidských právech. Komentář*. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 874 a nasl.).

V Rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva *Société Colas Est* proti Francúzsku zo 16. apríla 2002, sťažnosť č. 37971/97, na ktorý poukazuje aj žalobca, však európsky súd z tejto línie vybočil a uviedol bez bližšieho zdôvodnenia, že nastal čas rozhodnúť, že za istých okolností práva garantované článkom 8 dohovoru môžu byť vyložené tak, že zahŕňajú aj právo na rešpektovanie registrovaného sídla spoločnosti, jeho pobočiek a iných obchodných priestorov (bližšie pozri aj POPOVIC, D. *Protection of business premises under the European Convention on Human Rights*. *Constitutional Law Review*, 2009, č. 1). Prejudikátúrou k tomuto rozhodnutiu bol najmä Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Niemietz* proti Nemecku zo 16. decembra 1992, sťažnosť č. 13710/88).

Obdobný prístup k širšiemu výkladu pojmu obydlie zastáva i Spolkový Ústavný Súd Nemecka, podľa ktorého pojem obydlie (*Wohnung*) v zmysle článku 13 *Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland*, ktorým je garantované právo na nedotknuteľnosť obdobia, treba vykladať tak, že zahŕňa aj predajne, kancelárske priestory, prevádzkarne živností, remeselnícke výrobné, sklady a iné miesta, kde sa vykonáva pracovná či podnikateľská činnosť. Nemecká doktrína vychádza z názoru, že autonómne napĺňanie súkromného života a pracovné aktivity spolu úzko súvisia a nemožno ich od seba oddeliť. Dokonca ani otvorenie obchodných priestorov verejnosti nevedie k strate ich nedotknuteľnosti obdobia (bližšie pozri MANGOLDT, H., KLEIN, F., STARCK, Ch.: *Kommentar zum GG*, Band I., 5. vyd., Verlag Franz Vahlen, München 2005).

Odvolačný súd preto súhlasí s názorom vysloveným žalobcom, že právo na rešpektovanie súkromného života sa neaplikuje na právnické osoby v celej šírke, avšak i právnické osoby sú nositeľmi práva na nedotknuteľnosť obdobia - podnikateľských priestorov. Odvolačný súd nie je bezpochyby (mimo rozumnú pochybnosť) presvedčený o tom, že len samotnú úradnú kontrolu potravín možno považovať za zásah v zmysle článku 8 dohovoru. I napriek tomu v konkrétnom prípade pristúpil k vykonaniu testu proporcionality, ktorý ako metodologický a analytický koncept slúži na to, aby súd mohol posúdiť, či zásah do práva alebo slobody je alebo nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, s Listinou základných práv a slobôd, resp. s dohovorom (konkrétny test). Odvolačný súd však v úvode poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 2. februára 2016, sp.zn. 4Sžnz 5/2015, podľa ktorého vykonanie úradnej kontroly potravín v súlade so zákonom nie je samo o sebe porušením práva na rešpektovanie súkromného života podľa článku 8 dohovoru.

Odvolačný súd je toho názoru, že namietané obmedzenie práva bolo vykonané na základe zákona o potravinách a zákona o veterinárnej starostlivosti - právnych predpisov, ktoré musia spĺňať podmienky ich dostupnosti a predvídateľnosti. Dostupnosťou právneho predpisu treba rozumieť nielen teoretickú ale i faktickú možnosť sa s ním oboznámiť. Zákon o potravinách bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky v číastke 51/1995 v súlade so zákonom č. 1/1993 o Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Zákon o veterinárnej starostlivosti bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky v číastke 28/2007, taktiež v súlade so zákonom č. 1/1993 o Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Jednotlivé zákony, ktoré novelizovali zákon o potravinách a zákon o veterinárnej starostlivosti boli taktiež vyhlásené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky v súlade so zákonom č. 1/1993 o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a zákonom č. 400/2015 o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vo vzťahu k faktickej možnosti oboznámenia sa so zákonom o potravinách a zákonom o veterinárnej starostlivosti odvolačný súd uvádza, že žalobca mal možnosť bezplatného prístupu k aktualizovanému zneniu zákona na portáli www.slovlex.sk a v minulosti na portáli www.jaspi.justice.gov.sk, ale aj možnosť získania aktualizovaného znenia zákona v listinnej alebo elektronickej podobe za primeraný poplatok. Vo vzťahu k predvídateľnosti treba uviesť, že v zmysle rozhodovacej činnosti európskeho súdu má byť právo formulované s dostatočnou presnosťou, aby umožňovalo - v prípade potreby s príslušnou pomocou - predvídať, v miere určenej okolnosťami prípadu, dôsledky, ktoré môže mať dané konanie (pozri Rozsudok veľkého senátu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Gorzelik* a ďalší proti Poľsku zo 17. februára 2004, sťažnosť č. 44158/98). V danom prípade nie sú odvolaciemu súdu známe pochybnosti o výklade zákona o

potravinách a zákona o veterinárnej starostlivosti vo vzťahu k uplatňovaniu článku 8 dohovoru pri výkone úradnej kontroly potravín už s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rovnako odvolací súd nemá vedomosť o judikatórnych odklonoch, obsahovo rozpornej judikatúre, či prekročení právomoci súdu pri rozhodovacej činnosti vo vzťahu k aplikácii zákona o potravinách a zákona o veterinárnej starostlivosti vo vzťahu k porušeniu článku 8 dohovoru pri výkone úradnej kontroly potravín. Podmienku svojoľnej aplikácie v súlade s rozhodovacou činnosťou európskeho súdu bude skúmať odvolací súd až pri teste proporcionality stricto sensus (pozri Rozsudok veľkého senátu Európskeho súdu pre ľudské práva S. a Marper proti Spojenému kráľovstvu z 4. decembra 2008, sťažnosť č. 30562/04). Po vykonaní testu legality dospel odvolací súd k záveru, že podmienky pre jeho úspešnosť boli splnené a pristúpil k ďalšiemu kroku testu proporcionality.

V teste nevyhnutnosti odvolací súd skúma, či obmedzenie predmetného práva bolo vykonané v nevyhnutnej miere v demokratickej spoločnosti. Nevyhnutnosť treba v zmysle ustálenej judikatúry európskeho súdu posudzovať ako „naliehavú spoločenskú potrebu“ pre vykonanie zásahu. Rozsah posudzovania naliehavej spoločenskej potreby však vždy ovplyvňuje povaha cieľov obmedzenia a povaha činností, ktoré majú obmedzovať predmetné právo. Odvolací súd zastáva konštantne názor, že len výnimočne možno tvrdiť, že úradná kontrola zameraná na dodržiavanie podmienok stanovených v zákone o potravinách nie je nevyhnutná, nakoľko nedodržiavaním ustanovení zákona o potravinách môže dôjsť k priamemu ohrozeniu, či poškodeniu ľudského zdravia a života. Ľudské zdravie a ľudský život podliehajú najvyššej ochrane a je preto viac ako nevyhnutné, aby dochádzalo k častým a intenzívnym kontrolám, ktorých cieľom je predchádzať ohrozeniu, či poškodeniu života a zdravia. Vo vzťahu k pojmu demokratická spoločnosť je potrebné splniť dva znaky, a to toleranciu a veľkorysosť (viac v Rozsudku pléna Európskeho súdu pre ľudské práva z 22. októbra 1981 vo veci Dudgeon proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 7525/76). Súd je však povinný skúmať aj to, či zákonná úprava a prax poskytuje jednotlivcovi zodpovedajúce a účinné záruky pre zneužitie práva (Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Smirnov proti Rusku zo 7. júna 2007, sťažnosť č. 71362/01). Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že v tomto prípade vnútroštátne právo oprávňuje orgány úradnej kontroly potravín vykonať vstup do prevádzky ako aj kontrolu bez súdneho príkazu. Inšpektori v prejednávanej veci postupovali plne v zmysle oprávnení, ktoré im priznáva zákon o potravinách. Zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín vykonávajúci úradné kontroly potravín sú pri výkone kontroly oprávnení vstupovať v prevádzkovom čase do priestorov, v ktorých sa potraviny vyrábajú, manipuluje sa s nimi alebo sa umiestňujú na trh, požadovať od prevádzkovateľa vysvetlenie, informácie, údaje, doklady a iné písomnosti na výkon kontroly a nazerať do nich a vyhotovovať fotografickú dokumentáciu, ak to považujú za potrebné; ak sú tieto súčasťou obchodného tajomstva, sú zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín povinní o týchto skutočnostiach zachovávať mlčanlivosť (§ 20 ods. 8 zákona o potravinách), a preto výklad prezentovaný žalobcom v súvislosti so zásahom do súkromia právnickej osoby kontrolnými orgánmi v obchodných priestoroch súd považuje za nesprávny. Zákon o potravinách navyše umožňuje, aby sa dotknutý subjekt mohol v prípade, ak je toho názoru, že prišlo k porušeniu zákona pri úradnej kontrole potravín v prevádzke hneď, najneskôr do piatich dní od realizácie kontroly, brániť podaním námietok (§ 20 ods. 11 zákona o potravinách). A v konaní o námietke možno preskúmať aj všetky výhrady, ktoré súvisia s postupom žalovaného pri úradnej kontrole potravín. Odvolací súd taktiež konštantne uvádza, že v prípadoch, v ktorých zákon nevyžaduje súhlas súdu na vstup do prevádzky právnických osôb, možno nedostatok súhlasu súdu na prehliadku vyvážiť súdnou kontrolou zákonnosti a nevyhnutnosťou šetrenia vykonanou ex post facto (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 2. februára 2016, sp.zn. 4Sžnz 5/2015).

Test vhodnosti a racionálneho prepojenia v sebe zahŕňa požiadavku, aby obmedzenie predmetného práva sledovalo právom aprobovaný cieľ a existovalo racionálne prepojenie medzi týmto cieľom a obmedzením predmetného práva. Cieľom vykonávania úradných kontrol potravín je podľa názoru odvolacieho súdu najmä ochrana života a zdravia spotrebiteľov, sekundárne však aj ochrana verejného zdravia. Článok 8 ods. 2 dohovoru umožňuje štátnym orgánom zásah do výkonu tohto práva okrem iného aj z dôvodu ochrany zdravia a ochrany verejnej bezpečnosti. Na základe toho považuje odvolací súd za preukázané, že vo vzťahu k vykonávaniu úradnej kontroly potravín existuje právom aprobovaný cieľ. Tento cieľ možno bezpochyby dosiahnuť vykonávaním pravidelných úradných kontrol potravín. V zmysle ustálenej

judikatúry pritom nie je potrebné sledovať efektívnosť úradných kontrol potravín, ale len empirické a faktické ukazovatele. Po vykonaní testu vhodnosti a racionálneho prepojenia dospel odvolací súd k záveru, že podmienky pre jeho úspešnosť boli splnené.

Žalobca je obchodná spoločnosť s celoslovenskou pôsobnosťou. Je jednou z najrozšírejších obchodných sietí na území Slovenskej republiky, ktorej predmetom podnikania je aj predaj potravinárskych výrobkov (potravín), ktorý predstavuje nezanedbateľnú zložku predmetu podnikania. Jedná sa o obchodný reťazec, ktorý je desaťročia na slovenskom trhu etablovaný a neustále rozširuje svoje prevádzky. Žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý v súvislosti s predajom potravín rôzneho druhu musí dodržiavať právne normy upravujúce predaj, manipuláciu, uskladňovanie, ako i iné nakladanie s potravinami. Dodržiavanie noriem upravujúcich bezpečnosť a hygienu potravín vyplýva žalobcovi nielen zo slovenskej právnej úpravy a úniijného práva, ale je aj východiskom pre zabezpečenie dobrého mena žalobcu ako obchodníka, najmä v spotrebiteľskej verejnosti.

Práve nosný predmet podnikania žalobcu kladie na neho dôsledné si plnenie povinností v súvislosti s dodržiavaním všetkých relevantných právnych predpisov upravujúcich bezpečnosť a hygienu potravín.

Práve uvedené skutočnosti a pozícia žalobcu kladú na žalobcu požiadavky prísneho dodržiavania bezpečnosti a hygieny potravín, s ktorými nakladá. Pozícia žalobcu preto logicky musí prevýšiť jeho právo na súkromie (v súvislosti s podnikateľskými priestormi žalobcu), najmä v súvislosti s kontrolnou činnosťou štátnych orgánov v oblasti bezpečnosti a hygieny potravín. Preto nemohlo dôjsť v prípade žalobcu k porušeniu práva žalobcu na súkromie (článok 8 odstavec 1 Dohovoru), v teste proporcionality, ktorú odvolací súd v prejednávanej veci vykonal a nemohlo byť toto právo žalobcu nadradené nad ochranu zdravia verejnosti (článok 8 odstavec 2 Dohovoru).

Čo iné, než ochrana zdravia občanov (spotrebiteľov), môže byť nadradené právu žalobcu na súkromie, keď žalobca s komoditou - potravinou podniká. O iné vyhodnotenie testu proporcionality by sa jednalo v prípade, keby predmetom podnikania žalobcu bol predaj iných výrobkov, než potravín, napríklad elektroniky, strojárskych výrobkov a podobne.

Na základe vyššie uvedeného podľa odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že vykonávanie úradných kontrol potravín a odber vzoriek vykonávajú v rámci svojho pôsobenia regionálne veterinárne a potravinové správy prostredníctvom inšpektorov a ich vykonávaním v súlade so zákonom o potravinách, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci nemohlo byť porušené v danej veci právo na súkromie podľa článku 8 dohovoru. Taký výklad, aký uvádza žalobca by nepochybne šiel nad rámec jeho dikcie, pretože keby tomu tak bolo, každý spotrebiteľ by už vstupom do prevádzky zasiahol do súkromia a nedotknuteľnosti žalobcu, čo by bolo v rozpore so samotným účelom ním vykonávanej činnosti, ktorou je predaj potravín. Odvolací súd preto považuje úradnú kontrolu potravín vykonanú 14. januára 2014 v čase od 15.00 hod. do 21.15 hod. v prevádzkovej jednotke za zlučiteľnú s obmedzením práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa článku 8 ods. 2 dohovoru, ktoré prislúcha žalobcovi.

Pokiaľ žalobca namietal aplikáciu ustanovenia § 28 ods. 7 zákona o potravinách v súvislosti s ukladaním pokuty, odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný správny orgán poukázal na právoplatné správne rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť 22. marca 2013, 8. júla 2013 a 11. novembra 2013. Odvolací súd zdôrazňuje, že k zisteniu porušenia zo strany žalobcu došlo pri výkone úradnej kontroly potravín 14. januára 2014. Rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť 24. júna 2014. Žalobca obsah rozhodnutí, ktoré uviedol, či už prvoinštančný správny orgán, ako aj žalovaný v rozhodnutiach, ktorými bola právoplatne uložená pokuta žalobcovi v súvislosti s porušením jeho povinností, nespochybňoval.

Podľa § 31ab prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. apríla 2014 zákona o potravinách konania začaté a právoplatne neskončené do 31. marca 2014 sa dokončia podľa zákona účinného od 1. apríla 2014.

Právna úprava § 28 ods. 4 (skutky 3, 4 vymedzené v rozhodnutí žalovaného) umožňovala za porušenie povinností uvedených v tomto ustanovení uložiť právnickej osobe pokutu od 1 000,- eur do 500 000,- eur, rozsah pokuty bol zákonodarcom upravený v rovnakej výške, tak v čase skutku ako aj v čase rozhodovania správnych orgánov a rozhodovania správnych súdov oboch stupňov. Ustanovenie § 28 zákona č. 152/1995 Z.z. v čase skutku umožňovalo, v prípade, že došlo k opätovnému porušeniu povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa § 28 ods. 4 uložiť pokutu od 1 000 000,- eur do 5 000 000,- eur. Táto úprava platila do 31.03.2014. V čase rozhodovania správnych orgánov a správneho súdu, znenie § 28 ods. 7 umožňovalo uložiť orgánov úradnej kontroly potravín uložiť pokutu, ak došlo k opakovanému porušeniu povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4, do dvojnásobku sad

Vychádzajúc z ustanovenia § 31ab zákona č. 152/1995 Z.z., zo zásad správneho trestania, bolo potrebné, aby správne orgány, pri určovaní výšky pokuty aplikovali právnu úpravu účinnú od 01.04.2014, ktorá je v konečnom dôsledku pre žalobcu priaznivejšia, keď pre aplikáciu § 28 ods. 7 zákonodarcu vyžaduje „opakované“ (do 31.03.2014 „opätovné“) porušenie povinností. Opakované porušenie povinností znamená porušenie aspoň dvoch povinností, ktoré nastane po dni právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

Žalovaný vo výrokovej časti identifikuje, za ktoré porušenie zákona pokutu žalobcovi ukladá. Obsah právoplatných správnych rozhodnutí o uložení pokuty žalobca relevantne nespochybnil. Pre aplikáciu § 28 ods. 7 boli relevantné rozhodnutia č. 2012/00141 z 28.02.2013, právoplatné 22.03.2013, rozhodnutie č. 2013/00131 z 13.06.2013, právoplatné 08.07.2013 a rozhodnutie č. 2013/00192 z 18.10.2013, právoplatné 11.11.2013, keď k porušeniu povinností v preskúmvanej veci došlo 14.01.2014.

Pokuty uložené uvedenými právoplatnými správnymi rozhodnutiami boli uložené za porušenie povinností upravených v § 28 ods. 4 písm. a/ a 28 ods. 4 písm. i/ (umiestnenie na trh potraviny s výskytom hniloby a plesne a po dátume spotreby). Žalobca porušil (skutok 3, 4 žalovaného) ustanovenia § 28 ods. 4 písm. a/, i/ zákona č. 152/1995 Z.z.. Aplikácia § 28 ods. 7 zákona č. 152/1995 Z.z. bola v prejednávanej veci relevantná vo vzťahu k pokute uloženej pri skutkoch 3, 4 žalovaného. Vo vzťahu k týmto skutkom bolo možné uložiť pokutu v rozmedzí od 1 000,- eur do 500 000,- eur v dvojnásobnej výške, v rozmedzí od 2 000,- eur do 1 000 000,- eur.

Pri uložení pokuty za 4 skutky bolo potrebné aplikovať absorpčnú zásadu a uložiť pokutu v rozmedzí najvyššej sadzby určenej pre jednotlivé porušenia a skutky.

V prípade porušenia povinností pri skutku 1 a 2 vymedzených v rozhodnutí žalovaného bola sadzba pre uloženie pokuty od 100,- eur do 100 000,- eur, pri skutkoch 3, 4 od 1 000,- eur do 500 000,- eur, s možnosťou zvýšenia na dvojnásobok.

V konaní bolo preukázané, že 14.01.2014 bolo u žalobcu zistené porušenie povinností (§ 28 ods. 4 písm. a/, i/), keď za porušenie rovnakých povinností bola žalobcovi právoplatnými rozhodnutiami uložená pokuta, a k porušeniu povinností došlo v zákonnej jednoročnej lehote.

Uložená pokuta 100 000,- eur pri skutkoch 3, 4 (§ 28 ods. 7 od 2 000,- eur do 1 000 000,- eur) na spodnej hranici sadzby, pri skutkoch 1, 2 v najvyššej možnej hranici sadzby, pri skutkoch 3, 4 bez aplikácie § 28 ods. 7, v prvej pätine dolnej sadzby (sadzba od 1 000,- eur do 500 000,- eur). Žalovaný konštatoval pri rozhodovaní o výške pokuty aplikáciu § 28 ods. 7, pokuta bola však uložená, aj za porušenie povinností pri skutkoch 3 a 4, v dolnej hranici sadzby (prvá pätina sadzby pri rozmedzí podľa § 28 ods. 4) a uložená pokuta 100 000,- eur v sebe zahrňovala aj porušenie povinností pri skutkoch 1 a 2.

Odvolací súd konštatuje, že žalovaný pri určení výšky pokuty fakticky podľa § 28 ods. 7 zákona č. 152/1995 Z.z. nepostupoval, k takémuto postupu by došlo v prípade, keby pokuta bola uložená vo výške presahujúcej 500 000,- eur. Odvolací súd námietku žalobcu, ktorý namietal nezákonnosť postupu správnych orgánov pri aplikácii § 28 ods. 7 zákona č. 152/1995 Z.z., vyhodnotil ako nedôvodnú.

Odvolační soud navíc nezjistil ani důvody pro postup podľa § 250j ods. 5 OSP v spojení s 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, aby o uložení sankcie bolo rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán, keď bolo v konaní preukázané, že žalobca naplnil skutkové podstaty deliktov, keď porušil povinnosti, ktorá mu vyplývali zo zákona č. 152/1995 Z.z. vyhlášky č. 127/2012 Z.z., v čase výkonu úradnej kontroly, rozhodovania žalovaného, navíc žalobca zastúpený právnym zástupcom, návrh na realizáciu moderačného práva súdom, v súdnom prieskume nepodal.

Odvolační soud z uvedených dôvodov dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.) náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postupom predchádzajúcim v rozsahu žalobných bodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami, z ktorých dôvodov odvolacie námietku žalobcu proti rozsudku krajského súdu odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1 a 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil, stotožnil sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), keď nezjistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a contrario, v spojení s § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP. Žalobca nemal úspech v odvolacom konaní, a preto mu odvolací súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.